

PRZEWODNICZY
Krajowej Rady Radiofonii
i Telewizji

Warszawa, 9 września 2010 roku

Pan Jarosław Hasiński
Prezes Zarządu Spółki
Polskie Radio SA

Szanowny Panie Prezesie,

Uprzejmie informuję, że Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji podczas posiedzenia 26 sierpnia 2010 roku zapoznaliśmy się z materiałami zgromadzonymi w związku z prowadzonym postępowaniem, dotyczącym skargi przedstawicieli Związku Zawodowego Pracowników Programu Drugiego i Trzeciego Polskiego Radia SA w sprawie naruszania standardów pracy dziennikarskiej. W szczególności KRRiT omówiliśmy treść przedstawionych w skardze zarzutów w kontekście stanowiska przekazanego w tej sprawie przez Pana Prezesa, zapoznaliśmy się także z nagraniami oraz z dokonaniem dla potrzeb KRRiT w ramach prowadzonego postępowania analizy treści obu audycji, będących przedmiotem skargi, tj. *Trójka* na powańnię (emisja: 7 lipca 2010 roku) oraz *Trójka* po trzeciej (emisja: 3 sierpnia 2010 roku).

Członkowie Krajowej Rady mieli również możliwość zapoznania się z przekazanym do wiadomości KRRiT wystąpieniem, jakie red. Tomasz Sakiewicz skierował do Komisji Etyki Polskiego Radia.

Pragnę poinformować, że Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji zwróciła uwagę na ocenę, wyrażoną przez Pana Prezesa w stanowisku z 12 sierpnia 2010 roku, dotyczącą w szczególności stwierdzenia naruszenia standardów pracy dziennikarskiej, do jakiego doszło przy realizacji obu audycji, polegającej m.in. na *jednym doborze gości, którzy prezentowali jednostronne poglądy*. Stwierdził Pan, że sposób realizacji tych audycji stoi w sprzeczności z przepisami ustawy o radiofonii i telewizji, która definiuje zadania nadawców publicznych w art. 21 nakazując m.in. zachowanie w zakresie publicystyki pluralizmu, bezstronności, wyważenia i niezależności. Ustawa podkreśla, że *programy publicznej radiofonii (i) powinny: rzetelnie ukazywać różnorodność wydarzeń i zjawisk w kraju i za granicą a także sprzyjać swobodnemu kształtowaniu się poglądów obywateli oraz formowaniu się opinii publicznej*.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji bardzo krytycznie oceniła emisję na antenie Programu Trzeciego obu audycji wskazanych w skardze, a dopuszczanie się opisanych w niej naruszeń, w szczególności dotyczących braku równowagi w prezentowaniu poglądów uznanych za naganne.

Na mój wniosek KRRiT zrezygnowała jednak z uchwały, w której upoważniłaby Przewodniczącą do skierowania do Pana Prezesa, w trybie art. 10 ust. 3 ustawy z 29 grudnia 1992 roku o radiofonii i telewizji wezwania do zaniechania działań w zakresie tworzenia i rozpowszechniania programów sprzecznych z art. 21 ust. 2 pkt 2 i 3 ustawy wraz z wezwaniem do przestrzegania obiektywizmu, rzetelności i bezstronności w audycjach realizowanych i emitowanych we wszystkich programach Polskiego Radia SA.

Podjęta tak decyzja KRRiT uwzględnia m.in. treść stanowiska przekazanego w tej sprawie przez Pana Prezesa, w szczególności informację o podjętych wstępnych działaniach wyjaśniających i zapowiedź podjęcia decyzji po zajęciu stanowiska przez Komisję Etyki Polskiego Radia SA.

Najistotniejsze jednak przy podjęciu decyzji Krajowej Rady w tej sprawie byłoby przekonanie, że złożonych i delikatnych kwestii dziennikarskich nie da się załatwić przy pomocy decyzji administracyjnych.

W poruszanej sprawie nie chodzi bowiem tylko o braki warsztatowe dziennikarzy dwóch przykładowych audycji, ważny jest też kontekst społeczny i polityczny wiążący się z sytuacją mediów publicznych i panującą w nich atmosferą pracy dziennikarzy. Dlatego w tym istotnym dla KRRiT kontekście chciałbym zadać kilka pytań, na które dobrze byłoby znaleźć rzetelną odpowiedź. Pytania te kieruję przede wszystkim do Pana Prezesa i pozostałych osób kierujących Polskim Radiem, ale także do innych zainteresowanych stron: do dziennikarzy redagujących audycje pana Tomasza Sakiewicza, przedstawicieli Związku Zawodowego Pracowników Programu Drugiego i Trzeciego, Komisji Etyki, wreszcie do wszystkich dziennikarzy Polskiego Radia.

Czy i jakie zasady istnieją w pracy redakcyjnej w publicystyce Polskiego Radia? Czy na kolegiach albo w innych podobnych zespołach omawia się audycje publicystyczne w celu poprawy ich jakości? Jakich elementów pracy w Polskich Radio zabrakło albo jakie mechanizmy pracują, a w sprawie jakości dziennikarskiej audycji związek zawodowy musi czy chciałby zwrócić się do Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji?

Odpowiedzialność za sformułowanie, rzetelność w ukazywaniu całej różnorodności wydarzeń, o których mowa w Ustawie o radiofonii i telewizji odnoszą się inaczej do jednej audycji, inaczej do całego cyklu, a jeszcze inaczej do całej zawartości publicystyki Polskiego Radia.

Jakie tutaj obowiązują zasady? Jak odnoszą się do planowania ramówki w poszczególnych programach Polskiego Radia? W jaki sposób warto, jak jest rzetelnie dziennikarska godzona jest z innymi wartościami, mianowicie różnorodności poglądów i przekonań, sprzyjając swobodnemu kształtowaniu się poglądów obywateli oraz formowaniu się opinii publicznej, o czym również mówi ustawa?

Kto w praktyce w Polskim Radiu podejmuje decyzje, dotyczące skomplikowanych relacji poszczególnych norm deontologii dziennikarskiej: Zarząd, dyrekcje poszczególnych programów, zespoły dziennikarskie, poszczególni dziennikarze?

Pytania te oczywiście mogą na mnożyć, dotyczące bowiem istoty zawodu dziennikarskiego, jego dylematów i zmieniających się w okoliczności pracy. Dotyczą one także konkretnej, dzisiejszej sytuacji, jaka panuje w Polskim Radiu. Wiele wskazuje na to, że pozamerytoryczne okoliczności, które określają się jako partyjny podział między SLD a PiS utrudniają czy utrudniają obiektywizację zawodową ocen pracy dziennikarzy, a po każdej zmianie koniunktury politycznej zmieniają się te obowiązujące praktyczne zasady ocen dziennikarzy i ich pracy. Czy tak jest rzeczywiście?

Pytania te stawiam nie oczekując na nie formalnej odpowiedzi. Mają one jedynie zarysować kontekst sprawy, nad którą obradowaliśmy, wykazując, że sprawa ta dotyczy zjawiska poważniejszego niż jedna czy dwie audycje, których warto może być kwestionowana.

Na koniec chciałbym jednak wrócić do skargi przedstawicieli Związku Zawodowego Pracowników Programu Drugiego i Trzeciego Polskiego Radia i przedstawić wnioski w tej sprawie.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji, chcąc uniknąć nadmiernego przedłużania postępowania prowadzonego w związku z tą skargą, po przeanalizowaniu całej dokumentacji sprawy oczekuje, że podjęte zostaną stosowne i niezwłoczne działania naprawcze, zgodnie z intencją wyrażoną przez Pana Prezesa w stanowisku z 12 sierpnia 2010 roku, a także, że wdrożone zostaną procedury pozwalające w sposób rzetelny i profesjonalny oceniać pracę dziennikarzy i innych osób zatrudnionych w Polskim Radiu.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji oczekuje informacji o wszystkich podjętych działaniach naprawczych oraz przeszkodach, które je utrudniają.

Z poważaniem

Jan Dworak